

Heydar Əliyev əzəmati...

Ulu öndərimiz Heydar Əliyev cəmiyyətimizin bütün sahələri ilə bərabər, ana dilimizin inkişafına da xüsusi əhəmiyyət verirdi. Bu barədə çox yazmaq, çox danışmaq olar.

1972-ci ilin ortalarında tanınmış yazıçılardan birinin "Yoldaş Əliyev, Siz Azərbaycanca nə gözəl danışsınız" deyərək təəccübünü bildirəndə Heydar Əliyev gülümşəyərək ona belə cavab vermişdi: "Sən niye mənim rusça gözəl danışmağımı deyil, Azərbaycanca danışmağımı təəccüb edirsən? Bu dil mənim ana dilimdir, mən bu dili bilməliyəm! Eləcə də həmimiz".

Bu, sadəcə gəlİŞigözel sözler deyildi. Böyük rəhbərin həmin cavabı ilə Sovet dövlətinin tezyiqi ilə Azərbaycan dilinə uzun müddət davam edən soyuq münasibət tamamilə dəyişdi. Azərbaycan xalqı üçün fərahlı idi ki, Ümummilli Liderimiz sözün əsl mənasında təkzib olunmaz faktlarla salis və mənqli danışan alovlu tribun idi. SSRİ-də onun nitqlərini heyranlıqla dinləyirdilər. Gur səsi, yüksək intonasiyası, rəvan nitqi böyük zalları belə titrəirdi. Hətta Kremlə yüksək vəzifədə işləyən ruslar və qeyri-millətlərin nümayəndələri Heydar Əliyevin natiqliyinə həsəd aparırdılar. Milliyətcə rus olan partiya xadimlərindən biri etiraf etmişdi ki, Heydar Əliyev rus dilini biz ruslardan yaxşı bilir və danışır.

Fəxrla xatırlamalıq ki, Ulu Öndər Azərbaycan dilini da incəliklərinə qədər biliirdi. Heydar Əliyev haqlı olaraq belə hesab edirdi ki, Azərbaycanın milli ruhunun yüksəlişinə təkan verən şərtlərdən biri ana dilində təhsilin daha da genişləndirilməsidir. Bu prosesin inkişaf etdirilməsi məqsədilə 1969-1982-ci illərdə respublikanın bütün şəhərlərində, kənd və qəsəbələrində yuzlərə uşaq bağçası və məktəb tikilib istifadəyə verildi. Ölkədə fəaliyyət göstərən ali məktəblərin sayı bir neçə ildə 12-dən 17-ye çatdırıldı. Ali təhsil alan tələbələrin sayı isə 70 min nəfərdən 100 min nəfərə yüksəldi.

O zaman SSRİ-də dövlət dili rus dili sayılısa da, Heydar Əliyev ölkə rəhbərləri ilə gərgin danışçılar apararaq Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi qəbul edilməsinə nail oldu. 1978-ci ildə bir çoxlarının müqavimətinə baxmayaqaraq, Azərbaycan dilinə dövlət dili statusu verildi. 1978-ci il Konstitusiyasında respublikamızda Azərbaycan dili dövlət dili olaraq təsbit edildi. SSRİ kimi bir imperiyada belə addım görünməmiş hadisə hesab olunurdu.

Həmin dövrdən dilimizin inkişafına xüsusi diqqət yetirildi. Tanınmış dilçi alımlar sanballı elmi-tədqiqat əsərləri yazdılar, dərsliklər, dərs vəsaitləri nəşr olundu. Azərbaycan dilinin tədrisi genişləndirildi. Radioda və televiziyyada ana dilimizdə verilişlər üstünlük təşkil etdi.

Ölkəmiz ikinci dəfə müstəqillik qazanandan sonra xalqın təkidlə tələbi ilə həkimiyətə gələn Ulu Öndərimiz Azərbaycan dilinin saflığının qorunması və daha da zənginləşdirilməsi məqsədilə bir sıra böyük əhəmiyyətə malik addımlar atıldı. Biz indi həmin addımların səmərəsini görürük. Bu gün dahi rəhbərin siyasi kursunu layiqincə davam etdirən Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev ana dilimizin daha da inkişaf etdirilməsinə xüsusi diqqət yetirir.

Prezident İlham Əliyevin "Azərbaycan dilinin saflığının qorunması və dövlət dilindən istifadənin daha da təkmilləşdirilməsi ilə bağlı tədbirlər haqqında" Fərmanı buna en yaxşı sübutdur. Fərmanda deyilir ki, müasir Azərbaycan dili mükəmməl grammatik quruluşa, zəngin lüğət tərkibine və ifadə vasitələrinə malikdir. Bununla yanaşı, dilimizin hüdudsuz imkanlarından yeterləncə və düzgün istifadə edilməməsi halları hələ de kifayət qədər geniş yayılmışdır. Televiziya və radio kanallarında, internet resurslarında, mətbü nəşrlərdə və reklam daşıyıcılarında ədəbi dilin normalarının kobud şəkildə pozulması, leksik və grammatik qaydalarla əməl edilməməsi, məşət danışığından istifadə olunması, əcnəbi söz və ifadələrin yersiz işlədilməsi az qala adı hala çevrilmişdir. Bu sahədə hüquqi tənzimləmənin və daimi nəzarətin olmaması dil pozuntularına getirib çıxarır.

Bəli, bu gün həqiqətən də dilimizin zənginliyi radio və televiziya kanallarında az görünür. Səviyyəsiz verilişlərdə xüsusiət aparcılar dilimizin qayda-qanunlarını kobud surətdə pozur, bununla da ana dilimizə böyük xələf getirmiş olurlar. Onlar nəinki "sözün su kimi lətəftəndən" istifadə etmir, eksi-nə bulaq suyu kimi bùllur dilimizi korlayırlar. İş o yerdə çatib ki, dövlətimizin başçısı bu sahədə baş alıb gedən qüsurların və pozuntuların qarşısının alınması üçün xüsusi Fərman imzalamalı olub.

Bəzi telekanallarda dil və ya nitq qüsürü olan aparcıclar rast gəlirik. Düşünürük ki, görəsən bu boyda ölkədə Azərbaycan dilində salis, rəvan danışan, dilimizin qayda-qanunlarını bilən bir neçə nəfər tapılmırı ki, ekranı savadsız naşılara tapşırırlar? Bəzi aparcıclar xarici sözləri yersiz işlədərək güya intellektinin yüksək olduğunu nümayiş etdirir, bununla da dilimizi korlayır, dilin qayda-qanunlarını kobud surətdə pozurlar. Xarici dillerdən tərcümə edilən bəzi reklamların məhiyyəti düzgün ifadə edilmir. "Aclıq güc gələndə sən o sən deyilsən" və ya "Acısan? Dayanma, snikersla" kimi müraciət ifadələr başa düşülmür, dinləyicidə və ya tamaşaçida ikrəh hissi doğurur. Sual olunur: Bir xalqın dili ilə belə məsuliyyətsiz davranışmaq olarmı? Onlara bu ixtiyarı kim verib?

Mənəvi xəzinəmiz olan dilimiz ulu babalarımızın bize qoyub getdikləri ən qiymətli mirasıdır. Biz doğma ana dilimizin saflığının qeydina qalmalı, onu gələcək nəsillərə yad təsirlərden uzaq, özünməxsus zənginliyi ilə çatdırılmalıdır. Bu bizim hər birimizin an müqaddəs borcumuzdur. Bu gün fəxle deyirik ki, doğma dilimiz bizim varlığımız və kimliyimizdir.

Vali İlyasov, "iki sahil"